روایت‌هایی از نفس بهار و نو شدن جان‌ها در حال و هوای جنگ

تو به ما جرئت طوفان دادی

نوروز ۱۴۰۵ برای ما ایرانی‌ها فقط شروع یک سال جدید در تقویم نیست بلکه جشنی است برای زندگی، برای امید و برای اینکه دوباره کنار هم باشیم و پیوندهایمان را محکم‌تر از پیش کنیم. نوروز، فصل تجدید میثاق هاست. فصلی که در آن فراموش می‌کنیم چه گذشت و تنها به آنچه پیش رو داریم می‌اندیشیم. امسال، درست قبل از رسیدن نوروز، تکاپوی ما ایرانی‌ها با سال‌های پیشین تفاوتی بنیادین داشت. انگار مردم ایران، یک قدم جلوتر رفته‌اند و درک بالاتری از شرایط پیدا کرده‌اند. در این روزهای حساس همه ما با درک بهتر و مسئولیت‌پذیری بیشتری در کنار هم هستیم. این همبستگی، همین که حواسمان به حال همدیگر است و امنیت و آرامش یکدیگر را مهم می‌دانیم، باعث شده تا این نوروز، نوروزی متفاوت و بی‌نظیر باشد. نوروزی که حس امید و دلگرمی بیشتری را در دل‌ها زنده می‌کند و نشان می‌دهد ما ایرانیان می‌توانیم در سخت‌ترین شرایط، بهترین‌ها را خلق کنیم. تحول در آیین‌ها، بلوغ اجتماعی و درک متقابل شب‌های منتهی به نوروز ۱۴۰۵، تصویری زنده و بی‌نظیر از فرهنگی پویا و مردمی آگاه را به نمایش گذاشت. خانه تکانی‌های سنتی، خریدهای عید و جنب و جوش بازارها، همچنان برقرار بود و نشان داد که زندگی با تمام قدرت جریان دارد. اما امسال، رنگ و بوی دیگری بر این فعالیت‌ها حاکم بود.

■■■

■ حمایت از کاسبان محلی، تجلی اقتصاد مقاومتی

همانطور که به نوروز نزدیک می‌شدیم، سنت خرید کردن برای نو شدن و تازه شدن، حال و هوایی دیگر به خود گرفت. امسال، در کنار خرید ملایحتاج عید، شاهد جریانی فرهنگی بودیم که اهمیتش کمتر از خرید شب عید نبود. حمایت از مغازه‌ها و کسب و کارهای کوچک محلی. در این روزها، خبرهای ناگواری از حملات رژیم صهیونیستی به برخی هموطنان‌مان شنیده‌ایم و این اتفاقات بر اقتصاد کشورمان نیز سایه افکنده است. بسیاری از کسبوکارهای کوچک و مغازه‌داران محله که ستون فقرات اقتصاد خانواده‌هایشان هستند با این شرایط سخت اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کنند.

در چنین شرایطی، پیامی که در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها دست به دست می‌شد، بسیار ارزشمند بود: «حتی یک خرید کوچک از کاسب محله، می‌تواند تحول بزرگی ایجاد کند.» این پیامی فراتر از تنها یک توصیه اقتصادی است. این یک اقدام همبستگی ملی و تجلی اقتصاد مقاومتی است. وقتی ما از هموطنان خود، از کاسب‌های محل خودمان خرید می‌کنیم، در واقع به اقتصاد خانواده آن‌ها کمک کرده‌ایم و در نهایت به استحکام جامعه مان یاری رسانده‌ایم. همین چند روز پیش بود که خانم احمدی را دیدم. او صاحب یک شیرینی فروشی کوچک در همسایگی ماست. با ناراحتی می‌گفت چگونه روزهایی با فروش بسیار کم داشته و نگران تأمین هزینه‌های مغازه‌اش بوده است، اما وقتی همسایه‌ها با فرا رسیدن نوروز و خرید چند بسته شیرینی و کیک او را دلگرم کرده بودند، انگار دنیا به رویش می‌خندید. لبخند رضایت او، بهترین پاداش برای این حمایت کوچک بود.

یکی از کسبه قدیمی بازار نیز که کاسبی مغازه‌اش به دلیل شرایط اقتصادی کساد شده بود، با دیدن صف مشتریان در روزهای اخیر، با اشتیاق می‌گفت: «این روزها، فروش فقط به معنای پول نیست. نوعی دلگرمی و امیدواری نیز است. وقتی مردم را در بازار می‌بینی که خرید می‌کنند و آن طرف تر شاید یک بعب و موشک زمین بخورد، یعنی زندگی جریان دارد و حس زندگی می‌دهد. این حضور ماست که به دشمن می‌گوییم ما اینجا هستیم و ایستاده‌ایم.» این روحیه، نشان از عمق تأثیر حمایت‌ها و هوشمندی مردم در مدیریت شرایط دارد.

دوستی نیز از راه‌اندازی کمپینی با عنوان «عیدی برای کاسب محله» از سوی دانشجویان خبر می‌داد. این یعنی فرهنگ نوعدوستی در بین جوانان در حال شکل گیری است. آن‌ها مردم را تشویق می‌کردند تا بخشی از عیدی امسال خود را صرف خرید از مغازه‌های کوچک اطراف خانه شان کنند. این حرکت، تمادی از مسئولیت پذیری نسل آینده و تداوم فرهنگ ایثار و حمایت متقابل بود. بنابراین، توصیه می‌کنم در حد توان مالی و وسع خود، بخشی از خریدهای نوروزی مان را به مغازه‌های محلی اختصاص دهیم. به جای فروشگاه‌های بزرگ، نگاهی به مغازه‌های آشنای نوروزی، فرصتی است مغتنم تا در کنار عزیزان، سخنی‌ها و نگرانی‌ها را به فراموشی بسپاریم و با تبادل انرژی مثبت و دلگرمی، قوای روحی خود را بازیابیم. دیدن چهره‌های آشنا، شنیدن حرف‌های امیدوارکننده و به اشتراک گذاشتن شادی‌ها، همچون جانی دوباره است که در کالبد خانواده و به تبع آن در جامعه دمیده می‌شود و ما را برای عبور از هرگونه تنگنا و دشواری آماده‌تر می‌کند. در این نوروز، با رعایت تدابیر لازم، سنت جدید و بازدید را پاس بداریم و با تازگی دیدارها، دل‌هایمان را تازه و گرم نگه داریم.

مهدی امین‌زاده اقدامی

■ میادین شهر، کانون امید و پیام وحدت ملی در نوروز

با نزدیک شدن به نوروز ۱۴۰۵، در حالی که سنت‌های دیرینه خود را گرامی می‌داریم، مسئولیت‌های جدیدی نیز بر دوشمان احساس می‌شود. چرا که امسال، نوروزمان رنگ و بوی دیگری دارد. شرایط ویژه‌ای که در منطقه حاکم است و تحرکات دشمنان، ایجاب می‌کند حضورمان به صورت خانوادگی در میادین شهر، پررنگ‌تر از همیشه باشد. برادران و مادر ستاد نیروهای مسلح نیز بر همین امر تأکید کرده‌اند. میادین شهر، کانون همبستگی ماست و باید پیام وحدت و اقتدار ملی را در آن فریاد بزنیم.

نوروز، زمان جدید و بازبدید و فرصتی برای گردهمایی خانوادگی و دوستانه است اما امسال، به جای آنکه این دیدارها تنها به فضاهای بسته محدود شود، بیایید آنها را به میادین شهر بیاوریم. حضور ما در این فضاهای عمومی، نه تنها پیامی روشن به جهانیان مخابره می‌کند بلکه روحیه ای مضاعف به خودمان و هموطنانمان می‌بخشد. این حضور، به دشمنان این مرز و بوم نشان می‌دهد که ملت ایران، حتی در شرایط جنگی و با وجود تهدیدات، ملتی یکپارچه، مصمم و امیدوار است که از آرمان‌های خود کوتاه نخواهد آمد.

■ آرزوهایی برای سربلندی ایران در سال جدید

«تنگه هرمز با شما، تنگه احد با ما»؛ این شعار، نه تنها یک رجز خوانی که بیانگر روحیه استقامت و مسئولیت پذیری ایرانیان در شرایط حساس بوده است. هر آنکه خود را در قبال دفاع از این مرز و بوم و سربلندی آن مسئول می‌داند، در این روز و شب‌ها بیش از پیش خود را در میادین و خیابان های شهر نشان می‌دهد.

در یکی از همین شب‌ها، همراه با خانواده به میدان اصلی شهر رفتم. فضایی سرشار از امید و گفت‌وگو بود. مردی میانسال کارمند بازنشسته که با ناگفتی به افق آینده گفت: «ما سختی‌های زیادی کشیده‌ایم، اما نامید نشده‌ایم. این خاک و این مردم همیشه سربلند بوده‌اند. امید من به سال جدید، سالی پر از خیر و برکت برای همه است. سالی سرشار از پیروزی در همه زمینه‌ها. امیدوارم مردم همراه با مسئولین دلسوز، دست در دست هم، این مملکت را به اوج برسانند. پیروزی ایران، پیروزی دل‌های ماست. همین که بتوانیم در آرامش زندگی کنیم و فرزندانمان آینده خوبی داشته باشند، بزرگ‌ترین پیروزی است.»

سارا، دانشجوی ۲۱ ساله، با چشمانی درخشان از امید، پرچم ایران را در دست داشت و گفت: «به عنوان یک جوان، آرزو دارم ایرانم روز به روز قوی‌تر و پیشرفته‌تر شود. می‌خواهم وطنم در تمام زمینه‌ها بدرخشد و جایگاه واقعی خود را در دنیا پیدا کند. ما جوانان، با علم، تلاش و امید، نقش مهمی در تحقق این سربلندی ایفا می‌کنیم. باید متحد باشیم و از اختلافات دوری کنیم.

امید من به آینده ایران بسیار زیاد است و معتقدم با پشتکار و همدلی به خصوص در قشر هم‌سن و سالانم، می‌توانیم به تمام اهدافمان برسیم. سال جدید باید سالی باشد همراه با تلاش و کوشش مضاعف به خصوص برای ما جوانان و دانشجویان.»

در میان جمع، رنی میانسال، پزشک با تجربه‌ای بود که پیام امیدبخش خود را چنین بیان کرد: «من سال‌ها خدمت کرده‌ام و شاهد فراز و نشیب‌های بسیاری بوده‌ام. نکته‌ای که همیشه ثابت مانده، روحیه ایستادگی و وطن‌پرستی مردم ایران است. در این شرایط، بیش از هر زمان دیگری به وحدت و همدلی نیاز داریم. امید من به سربلندی ایران هرگز کمرنگ نشده، زیرا می‌دانم مردم این سرزمین، با وجود تمام مشکلات، عاشق وطن خود هستند و برای پیشرفت آن تلاش می‌کنند. پیروزی نهایی، زمانی حاصل می‌شود که همه با هم، با هدفی مشترک، برای ساختن ایرانی قوی‌تر و سرافرازتر گام برداریم.

این مهم، با امید و تلاش جمعی دست‌یافتنی است. حال با آمدن نوروز باید این جمع‌ها را پرشورتر کنیم.»

نوروز ۱۴۰۵، داستان مردمی است که در دل طوفان، به امید چشک زده‌اند. از ایستادگی شان تا حمایتشان، همه و همه نشان می‌دهد که ایران اسلامی، با اتکا به لطف خدا و همبستگی مردمی از این گردنه نیز با سربلندی عبور خواهد کرد و سالی پر از شکوه و پیروزی را آغاز خواهد کرد. جا دارد یادی کنیم از فاتحه‌ی شهدا نسبت اسلامی ایت‌الله خامنه‌ای، همان که به ما جرئت طوفان داد. قطعا رهنمودهای اوست که خانواده‌های ایرانی را حتی در سایه جنگ اما با سالی پر از امید، ایمان و پیشرفت رویه‌رو خواهد کرد.

معصومه بیات، جامعه شناس:

نوروز فرصتی برای همدلی و همبستگی خانواده ایرانی در برابر سختی‌هاست

در حالی که جنگ سایه بر زندگی ایرانیان انداخته است اما نوروز فرصتی است برای بازنگری در ارزش‌ها، تقویت پیوندهای خانوادگی و تجدید حیات آیین‌های سنتی. از این رو با معصومه بیات، جامعه شناس و استاد دانشگاه به گفت‌وگو نشستیم تا به نقش خانواده و سنت‌ها در حفظ امید و مقاومت در این شرایط دشوار بپردازیم. وی معتقد است. آیین‌های سنتی ریشه در تاریخ و فرهنگ مان دارند که نه تنها شادی و سرور آورند بلکه با آوری می کنند ما بخشی از یک زنجیره طولانی از نسل‌ها هستیم. حفظ این آیین‌ها، به ما حس تعلق و پیوستگی به گذشته می‌دهد و کمک می کند تا در برابر فشارهای بیرونی مقاومت کنیم. با وجود شرایط جنگی و تمام دغدغه‌هایی که خانواده‌ها با آن مواجه هستند.

■■■

یکی از نکات قابل توجه در همزمانی این ایام با نوروز، حفظ آیین‌های سنتی ایرانی است. به نظر شما این آیین‌ها در این برهه زمانی چه اهمیت ویژه‌ای دارند؟

آیین‌های سنتی ما، ریشه در تاریخ و فرهنگ ما دارند و بخشی از هویت ما هستند. این آیین‌ها، نه تنها شادی و سرور به زندگی ما می‌بخشند، بلکه به ما یادآوری می کنند که ما بخشی از یک زنجیره طولانی از نسل‌ها هستیم. حفظ این آیین‌ها، به ما حس تعلق و پیوستگی به گذشته می دهد و به ما کمک می کند تا در برابر فشارهای بیرونی مقاومت کنیم.

در این شرایط، همبستگی بین افراد جامعه چقدر اهمیت دارد؟ آیا شاهد افزایش همبستگی در بین ایرانیان بوده‌ایم؟

همبستگی، سوخت اصلی مقاومت است. در شرایط جنگ، وقتی همه با هم متحد می‌شوند، قدرت بیشتری برای مقابله با مشکلات پیدا می‌کنند. خوشبختانه، شاهد افزایش همبستگی بین ایرانیان بوده‌ایم. مردم در کنار هم، به هم کمک می‌کنند، از هم حمایت می کنند و با هم امید به آینده را زنده نگه می‌دارند. این همبستگی، نشان دهنده روحیه بالای ایرانیان است.

با وجود غم فقدان رهبر معظم انقلاب، نوروز امسال برای بسیاری از ایرانیان رنگ و بویی متفاوت دارد. به نظر شما چگونه می‌توان یاد و خاطره ایشان را در این نوروز گرامی داشت؟

غم فقدان رهبر معظم انقلاب، قلب همه ما را به درد آورده است. اما یادمان باشد که ایشان هم عاشق ایران و آیین‌های ایرانی بودند. ایشان، همواره بر اهمیت حفظ هویت و فرهنگ ایرانی تاکید داشتند. ما می‌توانیم با گرامیداشت یاد ایشان، آیین‌های سنتی را با احترام بیشتری انجام دهیم و با حفظ ارزش های انقلاب، راه ایشان را ادامه دهیم. این بهترین ادای احترامی است که می‌توانیم به ایشان داشته باشیم.

آیا شاهد تغییراتی در نحوه برگزاری آیین‌های نوروزی خواهیم بود؟ آیا این تغییرات نشان دهنده سازگاری با شرایط جدید است؟

نوروز امسال، به ما یادآوری می کند حتی در سخت‌ترین شرایط، امید و مقاومت را از دست ندهیم. ما به یادآوری می کند که خانواده، ستون اصلی تاب‌آوری است و آیین‌های سنتی، ریشه در تاریخ و فرهنگ هستند. این پیام را باید به نسل های آینده منتقل کنیم تا آنها هم در برابر چالش‌ها، با قدرت و امید ایستادگی کنند.

با توجه به شرایط کنونی، چه توصیه هایی برای خانواده‌ها دارید تا نوروز امسال را به یک فرصت برای تقویت پیوندها و افزایش امید تبدیل کنند؟

توصیه من این است که خانواده‌ها وقت بیشتری را در کنار هم بگذرانند، به همه گویی و خاطره گویی بپردازند و با هم دعا کنند. همچنین، مهم است که به کودکان و نوجوانان امید به آینده را منتقل کنند و به آن‌ها یاد بدهند که با تلاش و پشتکار، می‌توانند بر مشکلات غلبه کنند.

در پایان، اگر بخواهید نوروز امسال را توصیف کنید، چه می‌گویید؟

نوروز امسال، فراتر از یک جشن باستانی، بازتابی از روحیه جمعی و پایداری مردم ایران است. در شرایطی که جامعه با چالش‌های متعددی روبه‌رو است، نوروز فرصتی است تا ایرانیان با همبستگی و همدلی، به استقبال آینده بروند. این نوروز، نوروزی از جنس مقاومت است. مقاومت در برابر سختی‌ها و ناامیدی‌ها و ایستادگی در راه حفظ هویت و فرهنگ ایرانی. همچنین، نوروز امسال حامل پیام امید است. امیدی به تغییر و تحول، امیدی به آینده‌ای روشن‌تر و امیدی به توانمندی های درونی جامعه. این امید، در تک تک آیین‌ها و سنت‌های نوروزی، در دیدارها و گفت‌وگوها و در لبخندهای مردم باید دیده شود. در نهایت، نوروز امسال، تجلی همدلی و مهربانی است. همدلی با هموطنان، با نیازمندان و تمام کسانی که در این شرایط سخت، تلاش می کنند تا ایران را برای امروز حفظ کنند. این همدلی حتی در سنت‌های اهدای عیدی و کمک به نیازمندان و در دیدار با خانواده و دوستان نمود پیدا می کند. نوروز، فرصتی است برای بازنگری در گذشته، مرور دستاوردها و شکست‌ها و برنامه‌ریزی برای آینده. نوروز امسال، با این ویژگی‌های خاص، یادآور ریشه‌های کهن و هویت اصیل ایرانیان نیز است و به ما یادآوری می کند که می‌توانیم با همبستگی و همدلی بر هر مانعی غلبه کنیم.

یکی از کسانی که با نوروز نزدیک می‌شدیم، سنت خرید کردن برای نو شدن و تازه شدن، حال و هوایی دیگر به خود گرفت. امسال، در کنار خرید ملایحتاج عید، شاهد جریانی فرهنگی بودیم که اهمیتش کمتر از خرید شب عید نبود. حمایت از مغازه‌ها و کسب و کارهای کوچک محلی. در این روزها، خبرهای ناگواری از حملات رژیم صهیونیستی به برخی هموطنان‌مان شنیده‌ایم و این اتفاقات بر اقتصاد کشورمان نیز سایه افکنده است. بسیاری از کسبوکارهای کوچک و مغازه‌داران محله که ستون فقرات اقتصاد خانواده‌هایشان هستند با این شرایط سخت اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کنند.

در چنین شرایطی، پیامی که در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها دست به دست می‌شد، بسیار ارزشمند بود: «حتی یک خرید کوچک از کاسب محله، می‌تواند تحول بزرگی ایجاد کند.» این پیامی فراتر از تنها یک توصیه اقتصادی است. این یک اقدام همبستگی ملی و تجلی اقتصاد مقاومتی است. وقتی ما از هموطنان خود، از کاسب‌های محل خودمان خرید می‌کنیم، در واقع به اقتصاد خانواده آن‌ها کمک کرده‌ایم و در نهایت به استحکام جامعه مان یاری رسانده‌ایم.

همین چند روز پیش بود که خانم احمدی را دیدم. او صاحب یک شیرینی فروشی کوچک در همسایگی ماست. با ناراحتی می‌گفت چگونه روزهایی با فروش بسیار کم داشته و نگران تأمین هزینه‌های مغازه‌اش بوده است، اما وقتی همسایه‌ها با فرا رسیدن نوروز و خرید چند بسته شیرینی و کیک او را دلگرم کرده بودند، انگار دنیا به رویش می‌خندید. لبخند رضایت او، بهترین پاداش برای این حمایت کوچک بود.

یکی از کسبه قدیمی بازار نیز که کاسبی مغازه‌اش به دلیل شرایط اقتصادی کساد شده بود، با دیدن صف مشتریان در روزهای اخیر، با اشتیاق می‌گفت: «این روزها، فروش فقط به معنای پول نیست. نوعی دلگرمی و امیدواری نیز است. وقتی مردم را در بازار می‌بینی که خرید می‌کنند و آن طرف تر شاید یک بعب و موشک زمین بخورد، یعنی زندگی جریان دارد و حس زندگی می‌دهد. این حضور ماست که به دشمن می‌گوییم ما اینجا هستیم و ایستاده‌ایم.» این روحیه، نشان از عمق تأثیر حمایت‌ها و هوشمندی مردم در مدیریت شرایط دارد.

دوستی نیز از راه‌اندازی کمپینی با عنوان «عیدی برای کاسب محله» از سوی دانشجویان خبر می‌داد. این یعنی فرهنگ نوعدوستی در بین جوانان در حال شکل گیری است. آن‌ها مردم را تشویق می‌کردند تا بخشی از عیدی امسال خود را صرف خرید از مغازه‌های کوچک اطراف خانه شان کنند. این حرکت، تمادی از مسئولیت پذیری نسل آینده و تداوم فرهنگ ایثار و حمایت متقابل بود. بنابراین، توصیه می‌کنم در حد توان مالی و وسع خود، بخشی از خریدهای نوروزی مان را به مغازه‌های محلی اختصاص دهیم. به جای فروشگاه‌های بزرگ، نگاهی به مغازه‌های آشنای نوروزی، فرصتی است مغتنم تا در کنار عزیزان، سخنی‌ها و نگرانی‌ها را به فراموشی بسپاریم و با تبادل انرژی مثبت و دلگرمی، قوای

هفت سین پیروزی در میدان نبرد

نوروز ایران پیروز

حسین گل‌محمدی

این بار، هفت سین خود را به رنگ و طعم پیروزی در سفره‌ای به گستره ایران بساط می کنیم و دعای تحویل سال را در میدان نبرد زمزمه خواهیم کرد. این روزها در کنار هفت سین کهن، تدارک هفت سینی از جنس دیگر نیز داریم، از جنس سعی و سرزندگی، سیادت و سعادت، سرسختی و سربلندی، و البته سنت که ریشه در هویت اصیل ما دارد. «سعی» و تلاش و تکاپو برای برقراری و پایداری ایران عزیز، در شرایطی که قدرت‌های شیطانی متحدانه، خود به زانو در آمده‌اند. و بدین‌سان، شاهد «سرزندگی» و نشاط و شادمانی ملتی هستیم که در سایه همبستگی و همدلی، لحظه لحظه‌ی این روزهای سراسر حادثه را رنگ پیروزی بخشیده است. و از این‌روست که این ملت بزرگ، همواره «سیادت» و آقایی خود را در گستره تاریخ حفظ کرده و یک دم زیر بار زور و تهدید و تحقیر نرفته، بلکه با استقامت خود، حقارت زورگویان را رقم زده است. بی‌تردید رمز و راز «سعادت» و پیروزی این مردم همیشه در صحنه و سرزنده نیز در گرو همین ایستادگی و مقاومت است. «سرسختی» و تاب آوری مردمی که در طول تاریخ همواره آماج نیرهای خصم دشمنان بوده‌اند و هزاران طوفان سهمگین را از سرگذرانده‌اند. در این روزهای حادثه نیز حیرت جهانیان را برانگیخته است، و دریغ که بدخواهان این مرز و بوم مقدس، درس عبرت نمی‌گیرند و از تکرار خصم جوز جز پشیمانی نمی‌بینند. این روزها «سربلندی» و سر آمدی، سین درخشان سفره ظفر و پیروزی ایران بزرگ و ایرانیان بزرگوار است. مثل هرسال، سین «سنت»هایمان را که طعم و بوی مهرورزی و مودت می‌دهد می‌چینیم، با این تفاوت بزرگ که هفت‌سین امسال‌مان به رنگ پیروزی در میدان نبرد است و نوروزمان به راستی پیروز است.

سلام به بهار امید
میان شکوفه و باروت

ناصر سهرابی*

نوروز، نه فقط جشنی برای رویش دوباره طبیعت، که آیینه‌ای است در برابر تاریخ؛ آیینه‌ای که در آن، هم شکوفه‌های نوبدیخش بهار را می‌توان دید و هم به سایه‌های سنگین سال‌های رفته و زخم‌های دهان گشوده تاریخ.

امسال، نوروز ۱۴۰۵، در حالی فرا می‌رسد که باغ ایران، هر چند هنوز عطر شکوفه‌هایش مشام را می‌نوازد، اما ترکش‌های جنگ، ویرانی‌هایی بر جای گذاشته و فضایی از اندوه و نگرانی را بر دل‌ها سنگینی می‌کند. این تضاد آشکار میان جشن زندگی و واقعیت مرگ، خود داستانی است از استقامت. رقصی است میان امید و ناامیدی، میان شکوفه و باروت. در چنین فضایی، سنت‌های نوروزی، بیش از همیشه، رنگ دیگری به خود می‌گیرند. خانه‌تکانی دیگر تنها غبارروبی از گوشه و کنار خانه نیست، بلکه تلاشی است برای زدودن غبار غم از دل‌ها و اندیشه‌ها. سبزه گره زدن، نه فقط برای برآورده شدن آرزوها که نمادی است از امید به شدن دوباره زندگی در دل خزان. سفره هفت‌سین، با تمام آکنده از سیب سرخی که نماد عشق است تا سبزه‌ای که نشان رویش، بر سر سبز زندگی می‌آید، در این روزگار، بیش از هر زمان دیگری، معنایی عمیق‌تر پیدا می‌کند؛ تلاشی است برای حفظ ریشه‌ها در هنگامی که تندباد حوادث، در پی بر کندن آن‌هاست اما نوستالژی، چه بار سنگینی بر دوش نوروز می‌گذارد. خاطرات نوروزهای دور، از زمان که صدای خنده‌ها بلندتر بود و سایه‌ی جنگ کمتر، در این ایام، بیش از پیش در ذهن‌ها می‌گیرد. یاد دید و بازدیدها، دیدن چهره‌های شاد اقوام، و دور هم بودن‌ها، تلخ و شیرین، بر دل می‌نشیند. این نوستالژی، نه فقط حسرتی بر گذشته، که یادآوری است از آنچه از دستمان رفته بود و باید دوباره برایش کوشید. در این باغ خزان‌زده، شکوفه‌های نوروز، چون اشک‌های شوق و اندوه، بر شاخسار خاطرات گذشته می‌درخشند. اینجا، این بله، تغییراتی در نحوه برگزاری آیین‌ها خواهیم داشت، به عنوان مثال، سفرها کاهش یافته و شاید دید و بازدیدها محدود شود اما خانواده‌ها تلاش می‌کنند تا با خلاقیت و نوآوری، روح نوروز را زنده نگه دارند. این تغییرات، نشان دهنده سازگاری با شرایط جدید و تلاش برای حفظ سنت‌ها در عین حفظ امنیت و سلامت است.

به نظر شما، چه پیامی می‌توان از نوروز امسال برای نسل‌های آینده داشت؟

نوروز امسال، به ما یادآوری می‌کند حتی در سخت‌ترین شرایط، امید و مقاومت را از دست ندهیم. ما به یادآوری می‌کند که خانواده، ستون اصلی تاب‌آوری است و آیین‌های سنتی، ریشه در تاریخ و فرهنگ هستند. این پیام را باید به نسل های آینده منتقل کنیم تا آنها هم در برابر چالش‌ها، با قدرت و امید ایستادگی کنند.

با توجه به شرایط کنونی، چه توصیه هایی برای خانواده‌ها دارید تا نوروز امسال را به یک فرصت برای تقویت پیوندها و افزایش امید تبدیل کنند؟

توصیه من این است که خانواده‌ها وقت بیشتری را در کنار هم بگذرانند، به همه گویی و خاطره گویی بپردازند و با هم دعا کنند. همچنین، مهم است که به کودکان و نوجوانان امید به آینده را منتقل کنند و به آن‌ها یاد بدهند که با تلاش و پشتکار، می‌توانند بر مشکلات غلبه کنند.

در پایان، اگر بخواهید نوروز امسال را توصیف کنید، چه می‌گویید؟

نوروز امسال، فراتر از یک جشن باستانی، بازتابی از روحیه جمعی و پایداری مردم ایران است. در شرایطی که جامعه با چالش‌های متعددی روبه‌رو است، نوروز فرصتی است تا ایرانیان با همبستگی و همدلی، به استقبال آینده بروند. این نوروز، نوروزی از جنس مقاومت است. مقاومت در برابر سختی‌ها و ناامیدی‌ها و ایستادگی در راه حفظ هویت و فرهنگ ایرانی. همچنین، نوروز امسال حامل پیام امید است. امیدی به تغییر و تحول، امیدی به آینده‌ای روشن‌تر و امیدی به توانمندی های درونی جامعه. این امید، در تک تک آیین‌ها و سنت‌های نوروزی، در دیدارها و گفت‌وگوها و در لبخندهای مردم باید دیده شود. در نهایت، نوروز امسال، تجلی همدلی و مهربانی است. همدلی با هموطنان، با نیازمندان و تمام کسانی که در این شرایط سخت، تلاش می‌کنند تا ایران را برای امروز حفظ کنند. این همدلی حتی در سنت‌های اهدای عیدی و کمک به نیازمندان و در دیدار با خانواده و دوستان نمود پیدا می‌کند. نوروز، فرصتی است برای بازنگری در گذشته، مرور دستاوردها و شکست‌ها و برنامه‌ریزی برای آینده. نوروز امسال، با این ویژگی‌های خاص، یادآور ریشه‌های کهن و هویت اصیل ایرانیان نیز است و به ما یادآوری می کند که می‌توانیم با همبستگی و همدلی بر هر مانعی غلبه کنیم.

شب عید و ازدحام خیابان، این بار با طعم مقاومت و ایمان

احمد هاشمی اقدام

این شب‌ها خیابان‌ها و میدان‌های شهر حال و هوای دیگری دارد. جمعیت زیادی از مردم با پرچم‌های ایران در دست در میدان‌ها حضور دارند. شعارها و صداهای حمایت از رزمندگان در فضا پیچیده و چهره‌ها، با وجود همه نگرانی‌های جنگ، سرشار از امید و ایمان است. مردم این روزها به خیابان آمده‌اند؛ نه برای خرید شب عید، بلکه برای نشان دادن یک پیام روشن: ایران تنها نیست و مردم پشت رزمندگان ایستاده‌اند. حضور خانواده‌ها، جوان‌ها و حتی سالمندان در این تجمع‌ها، تصویری از همبستگی ملی را به نمایش گذاشته است؛ حضوری که بسیاری آن را نوعی مقاومت مردمی می‌دانند. در میان جمعیت، با چند نفر از مردم هم‌صحبت می‌شویم و از آنها می‌پرسیم: نوروز امسال را با این شرایط جنگی چگونه می‌بینید؟ پاسخ‌ها، با وجود تفاوت‌ها، یک مضمون مشترک دارد: امید به پیروزی.

■■■

علی، ۲۳ ساله، کارگر ساختمان: علی پرچم ایران را در دست گرفته و در میان جمعیت ایستاده است. وقتی از او درباره حال و هوای این روزها می‌پرسم، می‌گوید: «ما اینجا آمده‌ایم که بگوییم پشت کشورمان هستیم. دشمن فکر می‌کند با جنگ یا تهدید می‌تواند مردم را بترساند. اما ما نشان می‌دهیم که کنار هم هستیم. نوروز امسال شاید مثل سال‌های دیگر نباشد، اما برای ما نوروز مقاومت است. وقتی مردم در میدان باشند، دشمن هیچ وقت به هدفش نمی‌رسد.»

زهرا، ۲۷ ساله، دانشجوی فلسفه: زهرا در میان جمعیتی از جوانان ایستاده و پرچمی کوچکی در دست دارد. از او می‌پرسیم نوروز امسال را چگونه می‌بیند؟ کمی مکث می‌کند و می‌گوید: «همین فکر می‌کنم این نوروز، نوروز امید است. شاید شرایط سخت باشد، اما ما باور داریم که پایان این سختی‌ها پیروزی است. ما بر سختی آسانی هست. مردم ما همیشه در سخت‌ترین شرایط هم ایستاده‌اند. همین که امروز این همه آدم در خیابان هستند و از کشورشان حمایت می‌کنند، یعنی ما تسلیم نمی‌شویم.»

فاطمه، ۳۶ ساله، مادر دو فرزند: فاطمه همراه همسر و فرزندانش در جمعیت حضور دارد. از او درباره حضورش در خیابان می‌پرسیم. می‌گوید: «ما سرای آینده بچه‌هایمان اینجا آمده‌ایم. وقتی مردم در کنار هم باشند، هیچ توطئه‌ای نمی‌تواند کشور را به هم بریزد. شاید دشمن به دنبال ایجاد ترس یا آشوب باشد، اما همین حضور مردم یعنی اجازه نمی‌دهیم چنین اتفاقی بیفتد. نوروز امسال برای ما نوروز وحدت است.»

محسن، ۴۲ ساله، مهندس صنایع: از محسن می‌پرسیم نوروز امسال را با این شرایط چگونه می‌بیند؟ می‌گوید: «به نظر من نوروز امسال معنای عمیق‌تری دارد. ما در شرایط سختی هستیم، اما تاریخ نشان داده ایران در چنین شرایطی متحدتر می‌شود. در قرآن هم آمده: «سست نشوید و غمگین نباشید؛ اگر ایمان داشته باشید، شما برتر خواهید بود.» وقتی مردم کنار هم بایستند و امیدشان را از دست ندهند، همین خودش پیروزی است. به نظر من نوروز امسال، نوروز پیروزی مردم است.»

حسین، ۲۵ ساله، دانشجو: حسین در میان گروهی از دوستانش ایستاده و با شور و هیجان از حال و هوای این شب‌ها می‌گوید: «ما اینجا جمع شده‌ایم تا نشان بدهیم ایران تنها نیست. شاید دشمن انتظار داشت مردم بترسند یا دچار اختلاف شوند، اما برعکس شده؛ مردم بیشتر کنار هم آمده‌اند. برای ما نوروز امسال یعنی اینکه کشورمان ایستاده و مردمش هم ایستاده‌اند.»

■ تصویر یک پیروزی مردمی

در میان این جمعیت، چیزی که بیش از هر چیز دیده می‌شود، احساس همبستگی است. مردم با خروشان در خیابان‌ها و میدان‌ها تلاش می‌کنند نشان دهند که در شرایط جنگی نیز جامعه از هم گسسته نشده است. این حضور اعلام پشتیبانی از رزمندگانی است که در خط مقدم قرار دارند؛ پیامی که می‌گوید پشت رزمندگان، مردم ایستاده‌اند. شاید نوروز امسال برای بسیاری از خانواده‌ها با نگرانی‌های همراه باشد، اما در میان این جمعیت، یک باور مشترک وجود دارد: مقاومت همیشه به نفع مرتبه. یکی از جوانان در میان جمعیت جمله‌ای می‌گوید که خلاصه حال و هوای این شب‌هاست: «وقتی مردم در میدان باشند، دشمن نمی‌تواند کاری کند.»

■ نوروزی با طعم امید

در آستانه بهار، خیابان‌ها هنوز شلوغ است؛ اما این شلوغی از جنس دیگری است. مردم آمده‌اند تا بگویند در کنار هم ایستاده‌اند و اجازه نمی‌دهند تهدیدها به ناامیدی تبدیل شود. برای بسیاری از کسانی که امشب در میدان‌ها حضور دارند، نوروز امسال فقط آغاز یک سال جدید نیست؛ بلکه نمادی از ایستادگی و امید به پیروزی است.

بهار پیروزی از پس زمستانی سخت

نوروز هر سال با خود پیام زندگی دارد؛ پیام رویش، امید و آغاز دوباره سرما می‌دهد اما گاهی نوروز تنها یک تغییر فصل نیست، بلکه شاید عبور یک ملت از روزهای سخت است. نوروزی که پس از چند فضایی، می‌توان گفت پیروزی واقعی در میدان مردم رقم می‌خورد. پیروزی تنها در نتیجه یک نبرد یا یک رویداد سیاسی رقم نمی‌خورد؛ پیروزی آنجاست که جامعه بتواند امید خود را حفظ کند. ملتی که امید دارد، شکست‌ناپذیر است. نوروز امسال برای بسیاری از ایرانیان، معنایی فراتر از یک جشن سنتی دارد. این نوروز می‌تواند یادآور ایستادگی مردمی باشد که در برابر سخن‌ها هم نشده‌اند. مردمی که با وجود نگرانی‌ها، همچنان به آینده نگاه می‌کنند و برای روزهای بهتر تلاش دارند.

یکی از مهم‌ترین وقایعی که نوروز، ایجاد حس همب